

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815215422
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3815215422.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: B. A., bytom K. L. E. č. XXX, proti žalovanej: Y. E., bytom Y. G. č. XXX, o žalobe žalobcu na obnovu konania vo veci č.k. 12C/37/2010 Okresného súdu Prievidza, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 4C/298/2015-51 zo dňa 22. augusta 2017, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalovaná **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu na obnovu konania zamietol a výrokom II. rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby na obnovu konania odôvodnil s poukazom na § 397 písm. a), b), § 400, § 414 § 470 ods. 1,2 CSP. Uviedol, že žalobca podal dňa 10.09.2015 žalobu - návrh na obnovu konania vo veci 12C/37/2010 Okresného súdu Prievidza podľa § 228 ods. 1 písm. a), b) OSP. Návrh žalobcu na obnovu konania smeruje proti právoplatnému rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 12C/37/2010-622 zo dňa 15.03.2012 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/168/2012-664 zo dňa 27.12.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.04.2014. Rozsudkom č.k. 12C/37/2010-622 zo dňa 15.03.2012 bol žalobca (vtedy v postavení žalovaného) zviazaný zaplatiť žalovanej (vtedy postavení žalobkyne) sumu 14.341,60 eur s príslušenstvom. Z právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Prievidza potvrdeného Krajským súdom v Trenčíne teda vyplývalo, že bolo rozhodnuté v neprospech B. A., t.j. navrhovateľa obnovy konania. Žalobca ako dôvod obnovy konania uviedol existenciu právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Námestovo sp.zn. 6T/119/2013-375 zo dňa 28.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/26/2014-492 zo dňa 30.09.2014, ktorým bola Y. E. (v tomto konaní žalovaná) uznaná za vinnú. Žalobca uviedol, že právoplatné rozsudky vo veciach sp. zn. 12C/37/2010 a 6T/119/2013 súd v rozpore, pretože ak by totiž Y. E. (v tomto konaní žalovaná) nevrátila poškodenej S. T. poskytnuté pôžičky z toho dôvodu, že B. A. (v tomto konaní žalobca) Y. E. neplnil, nemohla byť táto obžalovaná a uznaná vinnou vo veci sp. zn. 6T/119/2013. Súd prvej inštancie skonštatoval, že podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je okrem toho, že žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané, aj preukázanie potencionálne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci, čo je procesným predpokladom pre povolenie obnovy konania. Mal za to, že s prihliadnutím na predmet konania vo veci sp. zn. 6T/119/2013 Okresného súdu Námestovo, výrok právoplatného rozsudku Okresného súdu Námestovo v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, nijako priamo nesúvisí s vecou sp. zn. 12C/37/2010. Skutočnosť, že Y. E. bola uznaná vinnou zo skutkov uvedených v príslušných rozsudkoch vo veci sp. zn. 6T/119/2013 nijako, ani potencionálne nemôže privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie v obnovenom konaní

vo veci sp. zn. 12C/37/2010. Y. E. bola totiž uznaná vinnou a odsúdená vo vzťahu k poškodenej S. T. a jej matke S. O. v súvislosti s inými skutkami odlišnými od záväzkového vzťahu, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovanou a odlišnými od nárokov z tohto záväzkového vzťahu vyplývajúcich z vecí prejednávaných pod sp. zn. 12C/37/2010. V prípade druhého dôvodu obnovy konania, t.j. týkajúceho sa možnosti vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, súd prvej inštancie uviedol, že žalobca dňa 29.06.2017 predložil čestné vyhlásenie Y. E. zo dňa 16.01.2012, ktorým doplnil dôvod pre obnovu konania. Tento dôvod obnovy konania bol doplnený za účinnosti CSP. Zmena vrátane rozšírenia dôvodov obnovy konania podľa § 408 CSP je možná len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Žalobca tvrdil, že toto čestné prehlásenie získal dňa 21.10.2016. Ak tento dôvod obnovy konania získal žalobca dňa 21.10.2016 a o tento dôvod rozšíril svoj návrh na obnovu konania dňa 29.06.2017, stalo sa tak po uplynutí trojmesačnej subjektívnej prekluzívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, keď lehota na podanie žaloby na obnovu konania podľa § 403 ods. 1 CSP je tri mesiace, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, t.j. žalobca mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. O dôvode obnovy konania sa mohol žalobca dozvedieť v deň, kedy sa do jeho dispozície dostalo čestné prehlásenie, t.j. 21.10.2016, tento dôvod obnovy konania mohol uplatniť v rovnaký deň, ale žalobca tak urobil až dňa 29.06.2017, tzn. po uplynutí subjektívnej prekluzívnej lehoty, ktorú nie je možné v súlade s § 405 CSP odpustiť. Súd prvej inštancie uzavrel, že ani tento dôvod obnovy konania by nebol schopný privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre žalobcu vo veci sp. zn. 12C/37/2010. Vzhľadom na uvedené žalobu na obnovu konania v súlade s § 414 CSP ako nedôvodnú zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to s poukazom na § 355 ods. 2, § 357 písm. c) a § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Mal za to, že civilné súdne konanie vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 12C/37/2010 a trestné konanie vedené na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 6T/119/2013 spolu veľmi úzko súvisia. Žalovaná Y. E. postavila svoju obhajobu v uvedenom trestnom konaní presne na tom základe a tých istých skutočnostiach, akými odôvodnila svoju žalobu v postavení žalobkyne v uvedenej civilnej veci. Do súdneho konania v civilnom konaní doložila tie isté listinné dôkazy, aké doložila do trestného konania, listiny vyhotovené R. V., ale aj iné listinné dôkazy, čo je nevyvrátiteľná skutočnosť. Trval na tom, že ak by mu žalovaná poskytla pôžičky, ktoré jej on nevrátil, tak práve na základe tejto skutočnosti by bola žalovaná neschopná naplniť zmluvný vzťah voči S. T. a S. O.. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie nesprávne posúdil skutkový právny stav veci a vedome uviedol nepravdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, čím bolo porušené právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie, a to podľa článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Čo sa týka možnosti prípustnosti doby na podanie obnovy konania, uviedol, že za nový dôkaz nemožno považovať iba právoplatnosť rozsudku v trestnom konaní pod sp. zn. 6T/119/2013, ale za nový dôkaz je nutné považovať aj právoplatný rozsudok v uvedenej veci spolu s dobou tri roky od vyhlásenia právoplatnosti, kedy už nemôže odporkyňa v tomto súdnom konaní podať ako dovolanie proti právoplatnému rozsudku, tak aj návrh na obnovu konania vo veci 6T/119/2013. Relevantnosť nového dôkazu, na základe ktorého podal navrhovateľ v tomto súdnom konaní návrh na obnovu konania nastal až tri roky po vyhlásení právoplatného rozsudku v trestnom konaní vo veci sp. zn. 6T/119/2013, t.j. 30.09.2017. Podľa žalobcu bolo možné podať návrh na obnovu konania v tejto veci až po 30.09.2017, najneskôr do 30.12.2017. Návrh na obnovu konania podal skôr na základe rozhovoru s S. T., ktorá mu povedala, že žalovaná prehrala súdny spor, v ktorom žiadala zrušiť všetky svoje dlžoby a exekúcie. Nesúhlasil tiež s tvrdením, že predložené čestné prehlásenie Y. E. by nezapríčinilo priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Toto čestné prehlásenie potvrdzuje, že žalovaná bola poškodenou v úplne inom trestnom konaní a finančnú škodu tých istých financií jej mal spôsobiť R. V.. Potvrdzuje skutočnosť, že žalovaná nielenže žalobcovi financie nepožičala, ale tieto financie išli R. V., ktorý jej spôsobil škodu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť, pričom v zmysle § 387 ods. 2 CSP sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a iba na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie uvádza nasledovné:

5. Nezmeniteľnosť a záväznosť rozhodnutia súdu, ktoré nadobudlo právoplatnosť, je jednou zo záruk právnej istoty. Náprava rozhodnutia sa spravidla môže docieľiť v riadnom dvojnásťročnom postupe formou odvolania. Výnimkou z tohto pravidla sú tzv. mimoriadne opravné prostriedky, ktorými sa dosahuje náprava právoplatných rozhodnutí, ak existujú natoľko závažné okolnosti, ktoré spochybňujú správnosť a spravodlivosť rozhodnutí, že dodržanie právnej istoty tu ustupuje. Nápravu právoplatných rozhodnutí možno dosiahnuť len v prípade, ak sú dané dôvody obnovy konania a dovolania, viazané dodržaním zákonom stanovených procesných podmienok.

6. Podľa § 397 CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

7. Podľa § 403 ods. 1,2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

8. Podľa § 405 CSP, odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

9. Podľa § 408 CSP, dôvody obnovy konania možno meniť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

10. Podľa § 411 ods. 1 CSP, rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný.

11. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom. Keďže zasahuje do právoplatného rozhodnutia, zákon jeho prípustnosť viaže na splnenie viacerých podmienok. Dôvody prípustnosti obnovy konania sú presne vymedzené v § 397 CSP. Ďalšími podmienkami sú zákonom stanovená subjektívna a objektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania, ale nepochybne aj osobitné náležitosti žaloby a príslušnosť súdu na jeho prejednanie.

12. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k zamietnutiu návrhu, keď sa vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami. Odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijať iný právny záver.

13. V preskúmvanej veci sa žalobca domáhal obnovy konania, vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 12C/37/2010. Svoju žalobu na obnovu konania právne odôvodnil s poukazom na § 397 písm. a) a b) CSP a skutkovo hlavne konaním a skutkovými okolnosťami, ktoré súviseli s trestnou vecou vedenou na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 6T/119/2013.

14. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie po preštudovaní spisov sp. zn. 12C/37/2010 a sp. zn. 6T/119/2013 dospel k záveru, že odvolacie námietky žalobcu nie sú dôvodné. Opakovane tvrdí tie isté skutočnosti, ktoré boli známe už súdu prvej inštancie v čase jeho rozhodovania a s ktorými sa už vysporiadal a dal na ne odpoveď súd prvej inštancie. Rozhodnutie v uvedenej trestnej veci (sp.

zn. 6T/119/2013) nemohlo privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie v obnovenom konaní sp. zn. 12C/37/2010. Podobne ako súd prvej inštancie aj odvolací súd mal za to, že žalovaná bola uznaná vinnou v uvedenej trestnej veci vo vzťahu k poškodenej S. T. a S. O., a to v súvislosti s inými skutkami odlišnými od záväzkového vzťahu, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovanou v tomto konaní a odlišnými od nárokov z tohto záväzkového vzťahu prejednaných v civilnej veci vedenej pod sp. zn. 12C/37/2010.

15. Rovnako, s poukazom na § 403 ods. 1 v spojení s § 408 CSP, vyhodnotil odvolací súd žalobcom doplnený dôkaz obnovy konania, a to čestné prehlásenie Y. E. zo dňa 16.01.2012, ako uplatnený až po uplynutí subjektívnej prekluzívnej lehoty, ktorú nie je možné odpustiť (§ 405 CSP). Tento dôkaz ako dôvod obnovy konania získal žalobca dňa 21.10.2016, v tento deň mohol aj prvýkrát uplatniť tento dôvod obnovy konania na súde. Tým, že o tento dôvod obnovy konania rozšíril svoj návrh na obnovu konania až dňa 29.06.2017 urobil tak až po uplynutí subjektívnej prekluzívnej lehoty (§ 403 ods. 1 CSP). Pokiaľ súd prvej inštancie podotkol, že ani tento dôvod obnovy konania by nebol schopný privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci sp. zn. 12C/37/2010 pre žalobcu, je toto je tvrdenie aj podľa odvolacieho súdu správne. Predložené čestné prehlásenie Y. E. (v tomto konaní žalovanej) deklaruje jej súhlas s tým, aby trestné konanie obvineného R. V. bolo vedené v Českej republike, s tým, že má za to, že B. A. (v tomto konaní žalobca) by s odovzdaním trestného stíhania do cudziny nesúhlasil. Z tohto čestného vyhlásenia nevyplýva žiaden súvis so žalobou na obnovu konania vo veci sp.zn. 12C/37/2010 ani možnosť priaznivejšieho súdenia tejto veci v prospech žalobcu, v dôsledku tohto dokladu.

16. Vzhľadom na uvedené a skutočnosť, že uplatnené odvolacie námietky žalobcu neboli dôvodné, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná. Žalovanej však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto súd rozhodol tak, že žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

roti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).